

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ಈ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಇದು ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಪರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಯಾವ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮೊದಲು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ನಂತರ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದಲ್ಲಿ, ಈಗಲೇ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಡೆಯುವುದೇ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆ: ನೀವು ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರರಾಗಿದ್ದೀರಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ತಂದೆಯು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಯಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ಪ್ರತಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೇಳುವುದಂತೂ ಅವರೂ ಸಹ ಕೇಳಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನದ ಸಾಗರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಹೇಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ನಾವು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ನಾವು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ, ಮಾತಾಪಿತಾರವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಿಂದ ಹೇಗೆ ಲೋಟಗಳಷ್ಟು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಸಾಗರವಂತೂ ಸದಾ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಗರನಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೀರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಂದೂ ಸಹ ಖಾಲಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಸಾಗರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ಸದಾ ಬರ್ಪೂರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವಷ್ಟು ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರ, ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರ, ಅವರ ಸಂಗದಿಂದ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಜ್ಞಾನ ಗಂಗೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಮಾನಸ ಸರೋವರವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಸರೋವರವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಗರವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಫರಿಸ್ತೆ(ದೇವತೆ)ಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಫರಿಸ್ತೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನಂತೂ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಫರಿಸ್ತೆಗಳು ಬಹಳ ಶೋಭನೀಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಜ್ಞಾನ ಫರಿಸ್ತೆ (ದೇವತೆ) ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆ ಕ್ರೀಮ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ತತ್ವಗಳೇ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಳೂ ಸಹ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳಂತಹ ಶೋಭನೀಯರು ಮತ್ತಾರೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಂದರತೆಯಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಬಲ್ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ - ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗಿದ್ದವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತಂದೆಯು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪಂಚತತ್ವಗಳೂ ಸಹ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ - ಇದು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದನಲ್ಲವೇ, ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ಮತ್ತೆ ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಂತರವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಸತೋಪ್ರಧಾನ, ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚವೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ-ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರೋ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ವೈಭವವೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾಹುಕಾರರಿಗೋಸ್ಕರ ವೈಭವವೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಬಡವರ ಬಳಿ ಕಲ್ಲು-ಗೊಬ್ಬರವಿರುತ್ತದೆ, ಅಂದಾಗ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಲ್ಲು-ಗೊಬ್ಬರವಿದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯಾತಿ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯಾತಿ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯೇ ಸ್ವಯಂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆ

ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜ್ಞಾನ - ಯೋಗದಿಂದ ಎಂತಹವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಏನು ಬಹುಮಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದರೆ ತಂದೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ. ಮೊದಲು ತಂದೆಯು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ನಂತರ ನಾವು ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಬಲಿಹಾರಿಯೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣ ಬೇಕು. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು - ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಬಿಡಬಾರದು. ನೀವು ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ನಡೆಯಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮಗಳ ರಚಯಿತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಯಿತ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಬಾಕಿ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಈ ಆಟವಂತೂ ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವಂತೂ ವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಯಸ್ಸಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ 150 ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಕೆಲವರಿಗೆ 1 ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ 1 ತಿಂಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಆಯಸ್ಸು ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಶರೀರರೂಪಿ ಪಾತ್ರೆಯು ಮುರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಶಿವಶಕ್ತಿ ಸೇನೆಯು ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ರಾಜ್ಯವಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇನು ರಚಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸನ್ಯಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ವಂಶಾವಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಂಶಾವಳಿಯು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ವಂಶಾವಳಿಯು ಹೂಗಳ ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ವಂಶಾವಳಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಿತವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವಂತೂ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆಶ್ರಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಕಾರಿ ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಆಶ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಗೃಹಸ್ಥ ಆಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾಯಾರಾವಣನು ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರು ಅಧರ್ಮಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮಗಳೆಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾಯೆಯು ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯೆಯನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಂತೂ ಪಂಚವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನೆನಪಿದೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದಲ್ಲ. 5 ವಿಕಾರಿಗಳೇ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ದುಃಖ-ಸುಖವನ್ನು ಭಗವಂತನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಮಾಯೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಹಣಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಯಾ ರಾವಣನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಬಂದು ಈಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ರಾವಣನು ದುಃಖದ ಆಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಂದೆಯಿಂದ ಸುಖದ ಆಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಗುರು ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪತಿಯು ಸ್ತ್ರೀಯ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಸಹ ಕರೆದಳಲ್ಲವೇ. ಈ ಕನ್ಯೆಯರ ಮುಖಾಂತರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ಯೆಯರ ಗಾಯನವಿದೆ, ಕುಮಾರಿಯೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮಾವನ ಮನೆಯ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕನ್ಯೆಯರಾಗುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ. ಮಾತೆಯರೂ ಸಹ ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಮಯದ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರಿಯರು ಕಮಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯೇ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾತೆಯರೂ ಸಹ ಈಶ್ವರನ ಮಡಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕನ್ಯೆಯರ ಮಹಿಮೆ ಹಾಗಾದರೆ ಕೇವಲ ಗಾಯನ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಣಿಯನ್ನು ಏರಿ ನಂತರ ಇಳಿಯುವುದು ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ನೋಡುತ್ತೀರಿ - ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ದುಃಖದಾಯವಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮೋಹವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಕನ್ಯೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ವಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೋಡುತ್ತೀರಿ - ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ ಇದೆಯೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ. ಬಂಧನ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅದು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬಲವಾಗಿದೆ, ಅವರದು ಯಾವುದೇ ಯೋಗದ ಬಲವಲ್ಲ. ಯೋಗಬಲವು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದೆ. ಅವರದು ತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವಿದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ

ಪಂಚತತ್ವಗಳಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಆರನೆಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ್ವರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಯೋಗ ಕೃತಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಯೋಗದಿಂದ ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗದಿಂದ ಪಾವನವಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದರೆ ನಂತರ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ - ಅವರ ಯೋಗ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಹಿಂದೂ ಎಂಬುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು ಈಶ್ವರನಲ್ಲ. ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಕುಮಾರಿಯರು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಬಿ.ಕೆ. ಈ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಶ್ವದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಾತೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಸಹಯೋಗ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಲು ಬಿಡಿ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮೊದಲು ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವವಂಶಿಯರಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರರೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಕುಮಾರಿಯರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಾರ್ಥದ ಮಂದಿರವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಈ ದುಃಖದಾಯಿ ಪತಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಹಾರವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಈಗ ಶಿವಾಲಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ಪ್ರಪಂಚವು ಶಿವಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಒಂದು ಮಂದಿರದ ಹೆಸರನ್ನು ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹದ್ದಿನ ಶಿವಾಲಯವಾಯಿತು. ಈಗ ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಶಿವಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವನೇ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಂದಿರಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದು ಚೈತನ್ಯ ಶಿವಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಇದು ವೇಶ್ಯಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಜಡ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ವಿಕಾರಿಗಳು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಶಿವತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಪಾಂಡವಸೇನೆಯಿದೆ. ಮೆಜಾರಿಟಿ ಶಕ್ತಿಯರದಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕನ್ಯೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಚಿಕ್ಕ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ! ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂವರದ ನಂತರ ಮಹಾರಾಜನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯು ಕಂಸಪುರಿಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೃಷ್ಣಪುರಿಯಾದ ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕಂಸಪುರಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಒಂದು ಕಡೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯರು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇವೆರಡರ ಅಂತರದ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕವಿತ್ತು ಈಗಂತೂ ವಿಷಯಗಳೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ಬಹಳ ಗುಹ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು, ನಂತರ ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ಗುಹ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗುಹ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಲಿ. ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅದನ್ನೇ ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನು, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಬಾಬಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅರೇ ಮೊದಲಂತೂ ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳಿದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಇನ್ನೂ ಗುಹ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವಿನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವಾದಿಗಳಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ 18 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಆ ತಂದೆಯೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಆನಂದದ ಸಾಗರ, ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಂತೂ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳ ಸಾಗರವೇ ಸಾಗರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರು ಸಾಧು-ಸಂತರು ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವಾಗ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮದ ಮಾಲೀಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆಗಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ ತಂದೆಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ರಾವಣನು ಬಂದು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವರ್ಗದ ಕೊಡುಗೆಯ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಕನ್ಯೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ಯೆಯರು ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಮಾತಾ ಪಿತಾರವರ ಮಡಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕನ್ಯೆಯರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರ-ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತ್-ಪಿತ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ:

1. ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಆಶ್ರಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಲವಿದೆ, ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಗಬಲ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬಲವನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಪ್ರಿಯಾತಿ ಪ್ರಿಯ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ-ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಟ್ರಿಸ್ವಿತನದ ಸ್ಮಿತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ನ್ಯಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರೆ ಭವ.

ಯಾವಾಗ ಸ್ವಯಂ ಅನ್ನು ಟ್ರಿಸ್ವಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಏಕರಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಟ್ರಿಸ್ವಿ ಅರ್ಥಾತ್ ನ್ಯಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರೆ. ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ರಸವಿರುವುದು, ನನ್ನದು-ನನ್ನದು ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮನೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಪರಿವಾರ. ಗೃಹಸ್ಥತನ ಅರ್ಥಾತ್ ಅನೇಕ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವುದು. ಟ್ರಿಸ್ವಿತನ ಅರ್ಥಾತ್ ಏಕರಸ. ಟ್ರಿಸ್ವಿ ಸದಾ ಹಗುರ ಮತ್ತು ಸದಾ ಏರುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತನದ ಮಮತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದುಃಖದ ಅಲೆಯೂ ಸಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೋಗನ್: ಸಂತುಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯ ಸಂತುಲನ ಇಡುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮರ ನಿಶಾನಿಯಾಗಿದೆ.